

medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Forinden skatten beregnes af den i overensstemmelse med foranstående regler ansatte indkomst, fradrages der heri $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, som er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 3, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 25 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten. Foreninger, der udelukkende foretager indkøb af råstoffer, som medlemmerne benytter til deres bedrifts udøvelse, samt hovedforeninger med samme formål svarer dog kun skatten med 10 pct.

§ 17.

For produktions- og salgsforeninger svarer indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår ikke har foretaget opkøb af råvarer hos andre end medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har foretaget opkøb af råvarer hos ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem opkøbet hos medlemmer samt opkøbet af færdigvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb, og 6 pct. af en så

stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem opkøbet af råvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb. Overstiger købesummen for de af ikke-medlemmer leverede råvarer ikke 3 pct. af det samlede opkøb, ansættes indkomsten dog kun til 4 pct. af foreningens formue.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Har foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår drevet detailsalg fra butik, fra vogn eller på anden måde, medregnes indtægten ved dette detailsalg, opgjort efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 4—6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, til foreningens skattepligtige indkomst.

I den indkomst, der er ansat i henhold til reglerne i stk. 1, indrømmes der et fradrag, svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, der er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den nævnte ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 4, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 10 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten.

§ 18.

Opgørelsen af brugsforeningers og produktions- og salgsforeningers formue, jfr. §§ 16 og 17, foretages i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922